

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף צ"ט ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דִּי־צַחֲקָה, תּוֹשְׁבַת־תִּיהַ דְּאַבְהֶן, כִּד אֶסְתַּלַּק הָהוּא שׁוֹפֵר גָּדוֹל, דְּלֹא יִנְקֵא לְבָנִין, כְּדִין יִצְחָק
אֶתְתַּקֵּר, וְאֶתְתַּקֵּן לְדִינָא בְּעָלְמָא.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה, כְּשִׂאוֹתוֹ שׁוֹפֵר עֲלִיּוֹן, שְׁבוּ הָאוֹר שֶׁל הַכֹּל, מִסְתַּלַּק וְלֹא מֵאִיר לְבָנִים, אֲזִי
מִתְעוֹרֵר הַדִּין, וְהַכְּסֹאוֹת מִתְקַנְנִים לְבֵית הַדִּין, וְזֶה הַשׁוֹפֵר, נִקְרָא אֵילוּ שֶׁל יִצְחָק, תִּקְפוּ
שֶׁל יִצְחָק, תִּשְׁבַּחַת הָאֲבוֹת, כְּשִׁמְתַּעֲלָה אוֹתוֹ שׁוֹפֵר גָּדוֹל שְׁאִין מִיָּנִיק אֶת הַבָּנִים, אֲזִי
יִצְחָק מִתְחַזֵּק, וּמִתְתַּקֵּן לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

וְכִד אֶתְעַר הָאִי שׁוֹפֵר וְכִד בְּנֵי נֶשָׂא תִּיבִין מִחֲטֵאֵיהוֹן, בְּעֵינֵין לְנִגְדָּא קוֹל שׁוֹפֵר מִתַּתָּא,
וְהָהוּא קָלָא סָלִיק לְעֵילָא, כְּדִין אֶתְעַר שׁוֹפְרָא אַחֲרָא עֲלָאָה, וְאֶתְעַר רַחֲמֵי, וְאֶסְתַּלַּק
דִּינָא. וּבְעֵינֵין לְאַחֲזָאָה עוֹבְדָא בְּשׁוֹפֵר, לְאַתְעַרָּא שׁוֹפְרָא אַחֲרָא, וְלֹאֲפַקָּא בְּהָאִי שׁוֹפֵר
לְתַתָּא, אֵינּוֹן קָלִי, לְאַחֲזָאָה דְּכָל אֵינּוֹן קָלִין דְּלְעֵילָא, דְּכָלִּילָן כְּלָהוּ בְּהָהוּא שׁוֹפֵר
עֲלָאָה, יִתְעַרוֹן לְנִפְקָא.

וכשמתעורר השופר הזה וכשכני אדם שבים מחטאייהם, צריכים להשפיע קול שופר ממטה, ואותו קול עולה למעלה, אזי מתעורר שופר אחר עליון, ומעורר רחמים ומסתלק הדין. וצריכים להראות מעשה בשופר, לעורר שופר אחר, ולהוציא בשופר הזה למטה אותם קולות, להראות שכל אותם קולות שלמעלה, שכלם כלולים באותו שופר עליון, יתעוררו לצאת.

טקסט הזוהר

ובהני קלין דלתתא, יהבין ישראל חילא (לרחמי מתתא ואתער שופר גדול) לעילא, ועל דא בעינן לזמנא שופר ביומא דא, ולסדרא קלין, לכוונא ביה בגין לאתערא שופר אחרא, דביה כלילן קלי לעילא. (ולסדרא קלין בשופר).

תרגום לעברית

ובקולות הללו שלמטה נותנים ישראל כח (לרחמים מלמטה, ומתעורר השופר הגדול) למעלה, ועל כן צריכים לזמן שופר ביום הזה ולערך קולות, לכוון בו כדי לעורר שופר אחר, שבו כלולים הקולות למעלה (ולסדר קולות בשופר).

טקסט הזוהר

סדרא קדמא, קלא נפיק, ומתעטר לעילא, סליק רקיעין, ואתבקע בין טורי רמאי, ומטי לגביה דאברהם, ושריא ברישיה, ואתעטר, ואתער הוא, ואתקן לכורסייא. ובספרא דאגדתא תנינן, בשעתא דהוא קלא קדמא סליק, אתער ואתעטר אברהם, ואתקן לכורסייא, פקדין עליה אבא. (ס' א אבא ואמא) אבא.

תרגום לעברית

סדרה ראשונה - יוצא קול ומתעטר למעלה, עולה רקיעים, ונבקע בין הרים רמים, ומגיע לאברהם ושורה בראשו ומתעטר, והוא מתעורר ומתקין את הכסא. ובספר האגדה שנינו, בשעה שאותו קול ראשון עולה, מתעורר ומתעטר אברהם, ומתקין את

טקסט הזהור

אדהכי, סלקא תננינא, תקיפא (לחברא) לתברא תוקפי רגזין. ודא סדרא תננינא, ההוא קלא תבירא בתוקפוי. וכדין סלקא, וכל דינין דאתערון (ס'א דאתערען) קמיה אתברו, עד דסליק לאתריה דיצחק. כיון דיצחק אתער, וחמי לאברהם מתקן לכורסיא לקיימא קמיה, כדין אתכפיא, ותבר תוקפא קשיא. ובהאי, בעי מאן דתקע, לכוונא לבא ורעותא, בגין לתברא חילא ותוקפא דדינא קשיא, הדא הוא דכתיב, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה, יודעי תרועה ודאי.

תרגום לעברית

בינתים עולה השני, התקיף (לחבר) לשבר את הדינים הקשים. וזה הסדר השני, אותו הקול שובר בכחו. ואז עולה, וכל הדינים שמתעוררים (שנקרים) לפניו נשברים, עד שעולה למקומו של יצחק. כיון שמתעורר יצחק ורואה את אברהם, מתקן את הפסא לעמד לפניו. אז נכנע, שובר את התקף הקשה. ובזה צריך מי שתוקע לכוון הלב והרצון, כדי לשבר הכח והתקף של הדין הקשה. זהו שכתוב (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה, יודעי תרועה ודאי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק ע"א) ◆

טקסט הזהור

סדרא תליתא, קלא נפיק, וסליק, ובקע כל אינון רקיעין, ורחמי מתערן, ומטי ההוא קלא לרישיה דיעקב

סִדְרָה שְׁלִישִׁית - יוֹצֵא קוֹל וְעוֹלָה, וּבֹקֵעַ כָּל אוֹתָם רְקִיעִים, וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים, וּמִגִּיעַ אוֹתוֹ קוֹל לְרֹאשׁוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וַיַּעֲקֹב מִתְעוֹרֵר וְרוֹאֶה אֶת אֲבָרָהָם מִתְתַּקֵּן בְּצַד הָאֲחֵר. אֲזִי אוֹחֲזִים שְׁנֵיהֶם בְּיָצֶחֶק, זֶה מֵצֵד זֶה וְזֶה מֵצֵד זֶה, וְלֹא יְכוּלִים הַתִּקָּף שְׁלוֹ לְצֵאת הַחוּצָה, וּשְׁלֹשׁ הַסְּדֵרוֹת הֵלְלוּ הֵן סִדְרָה אֶחָת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.